



KVOPP000VKOK

-9-

Veřejná ochránkyně práv
Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.

V Brně dne 11. prosince 2014
Č. j.: PDCJ 2764/2014
Vaše sp. zn.: Sa14-Stíž.1410OMB
Sa14-Ozn.2110OMB

Vážený pane S

odpovídám na Vaše podání ze dne 14. října 2014, jímž si stěžujete na postup vedoucího Kanceláře veřejného ochránce práv, JUDr. Pavla Pořízka, Ph.D., při vydání rozhodnutí č. j. PDCJ 2454/2014 ze dne 30. září 2014, jímž právě vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv (dále jen „KVOP“) rozhodl o Vašem odvolání ze dne 16. září 2014.

Konkrétně napadáte nedostatečné odůvodnění závěru vedoucího KVOP o nepřipadnosti Vaší argumentace rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3947/2007 ze dne 16. září 2009 a o směřování Vašich námitek. Nesouhlasíte ani se závěrem vedoucího KVOP, že své žádosti o informace pojmáte jako specifický druh opravného prostředku.

Výše uvedené a další (blíže nekonkretizované) názory vedoucího KVOP považujete za nepřipustné, neboť se měl odchýlit od právního názoru, který vyslovil dříve v rozhodnutí o odvolání (pravděpodobně rozhodnutí vedoucího KVOP č. j. PDCJ 3278/2013 ze dne 18. prosince 2013). V tomto rozhodnutí vedoucí KVOP jako odvolací správní orgán uvedl, že je možné, aby povinný subjekt vyjádřil svůj názor k uvedeným otázkám nad rámec povinností, které mu zákon o svobodném přístupu ukládá, což také učinil, neboť Vám poskytl odpovědi na položené dotazy uvedené pod body 1.4 a 1.5. K tomu uvádím, že Vám tehdy vedoucí KVOP poskytl uvedené informace (resp. „vytvořené názory“ ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím¹), jak výše řečeno, nad rámec zákonných povinností, což zákon o svobodném přístupu k informacím nikterak nezakazuje. Nejedná se však o zákonnou povinnost, jíž by se mohl žadatel jakkoli dovolávat.

Krom toho na část Vašich dotazů uvedených v žádosti o informace ze dne 23. srpna 2014 (pod č. 1.1, 1.2 a 1.5) jste obdržel odpověď. Poskytnutí informací k dalším dvěma dotazům (pod body 1.3 a 1.4) Kancelář veřejného ochránce práv s podrobným odůvodněním odmítla (rozhodnutí č. j. PDCJ 2278/21014 ze dne 3. září 2014) a postup prvoinstančního orgánu jako správný potvrdil vedoucí KVOP v rámci odvolacího řízení (rozhodnutí č. j. PDCJ 2454/2014 ze dne 30. září 2014) a řízení o stížnosti (rozhodnutí vedoucího KVOP č. j. PDCJ 2695/2014 ze dne 8. října 2014).

Domníváte se, že pokud veřejný ochránce práv a KVOP vyslovují své právní názory na základě platných právních norem (přičemž nelze vyslovit názor bez opory v platné právní úpravě, neboť takový názor je pak neplatný) musí k právnímu názoru vyslovenému veřejným ochráncem práv či KVOP v rámci jejich působnosti existovat příslušná právní či zákonná opora. Z toho dovozujete, že veřejný ochránce práv a KVOP jsou povinni poskytnout Vám tuto právní normu na základě žádosti o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

¹ Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Z výše uvedeného podle Vás vyplývá, že se Vaše dotazy týkají pouze uvedení právních norem, které musejí být veřejnému ochránci práv nebo KVOP známy, neboť v opačném případě by nemohli dospět k žádnému právnímu názoru. Závěrem požadujete náležité odůvodnění, proč Vám nemůže být poskytnuta právní norma či normy, o něž jste žádal dne 23. srpna 2014, případně náležité zákonné odůvodnění, že se Vaše dotazy netýkají právních norem. V opačném případě požadujete písemnou omluvu od vedoucího KVOP a poskytnutí požadovaných právních norem. V závěrech, k nimž dospěl Nejvyšší soud ve výše uvedeném rozsudku, spatřujete své právo být náležitě a srozumitelně seznámen s odůvodněním případných závěrů týkajících se této stížnosti.

vel. věži OK

Vaše podání jsem posoudila podle obsahu. S ohledem na ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím ~~pro vyřízení Vašeho podání nelze použít institut stížnosti podle ustanovení § 175 správního řádu² a to s ohledem na § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím³~~ Zákon o svobodném přístupu k informacím obsahuje vlastní úpravu institutu stížnosti a vymezuje okolnosti, za nichž je podání stížnosti přípustné.

Podle § 16a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím: „*Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel, a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6, b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.*“

Za daných okolností v úvahu připadají pouze důvody uvedené v § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Domníváte se, že Vám požadované informace měly být poskytnuty, nesouhlasíte se závěry vedoucího KVOP, které vyslovil v rámci rozhodnutí č. j. PDCJ 2695/2014 ze dne 8. října 2014 o Vámi podaném odvolání. Podat stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) nebo c) zákona o svobodném přístupu k informacím lze pouze za předpokladu, že ve věci nebylo vydáno rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti o informace (v rozsahu nepodané informace). Jak je však z předchozího průběhu projednávání žádosti o informace patrné (viz výše), rozhodnutím KVOP byla část žádosti o informace odmítnuta a vedoucí KVOP jako odvolací orgán rozhodnutí jako správné následně potvrdil. Ostatně právě v souvislosti s posledně uvedeným rozhodnutím podáváte

² Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

³ Ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím:

„Pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona

a) pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti,

b) pro odvolací řízení a

c) v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení

ustanovení správního řádu¹⁷); dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.“

V této souvislosti se k aplikaci § 175 správního řádu vyjadřoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 11. 2008, č. j. 4 Ans 1/2008-63, www.nssoud.cz.

Yg
vel. velmi
OK

svou stížnost. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že **Vaše podání nesplňuje podmínky uvedené v § 16a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a jako takové (stížnost) je právně nepřipustné.** Nadto si dovoluji poukázat i na to, že stížnost podle § 16a odst. 3 zákona je nutné podat ve lhůtě 30 dnů ode dne „a) doručení sdělení podle § 6, § 14 odst. 5 písm. c) nebo § 17 odst. 3, b) uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7“. S ohledem na skutečnost, že žádost o informace byla podána dne 23. srpna 2014, lhůta pro poskytnutí informace uplynula dne 8. září 2014 a „stížnost“ byla doručena do KVOP až dne 14. října 2014, nebyla zachována ani zákonná lhůta k podání stížnosti.

V souvislosti s vyřizováním žádostí o informace je na základě ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím **vyloučeno využít k nápravě případných pochybení i části správního řádu upravující tzv. přezkumné řízení.** Bez ohledu na to, jsem se seznámila s obsahem Vaší žádosti i s vydanými správními rozhodnutími. Neshledala jsem pochybení v postupu KVOP, ani vedoucího KVOP a s jejich závěry souhlasím. Pokud jste nebyl spokojen s vydanými správními rozhodnutími, mohl jste je napadnout u soudu správní žalobou. O této možnosti a podmínkách uplatnění žaloby Vás vedoucí KVOP poučil v rozhodnutí o odvolání. **Jsem proto přesvědčena o tom, že Vaše žádost o informace byla řádně a správně vyřízena v dvouinstančním řízení podle zákona o svobodném přístupu k informacím a správního řádu.**

Dodávám, že se veřejný ochránce práv JUDr. Pavel Varvařovský ve svém šetření vedeném pod sp. zn. 3839/2011/VOP/VBG, jehož závěry jsou zachyceny ve zprávě o šetření ze dne 8. března 2013, nezabýval obsahem dotazů č. 1.3 a 1.4, a proto tyto informace ani nejsou součástí uvedené zprávy. Veřejný ochránce práv dospěl ke svým právním závěrům bez nutnosti a potřebnosti zkoumat či zjišťovat existenci a obsah právních norem, jejichž poskytnutí (jako informací) jste se domáhal na základě uvedených dotazů. Zodpovězení těchto dotazů by vyžadovalo vytvoření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (blíže viz rozhodnutí o odvolání).

Zpráva veřejného ochránce práv naopak obsahuje právní argumentaci a kvalifikaci (mj. v souvislosti s ustanovením § 118 zákona o vojácích z povolání⁴), z níž bylo možno extrahovat informace potřebné k zodpovězení Vašich dotazů č. 1.1, 1.2 a 1.5. Tyto informace vytvořené veřejným ochráncem práv za účelem prošetření postupu Ministerstva obrany, jež jsou informacemi ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, Vám KVOP poskytla, jak plyne ze sdělení o poskytnutí informace č. j. PDCJ 2278/2014 ze dne 3. září 2014 a z rozhodnutí o stížnosti dle ustanovení § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím č. j. 2695/2014 ze dne 8. října 2014 (dále též „rozhodnutí o stížnosti“).

Očekáváte-li, že přímo v textu právních předpisů jsou obsaženy odpovědi na Vaše dotazy, pak jde o očekávání nereálné. S ohledem na obrovskou různorodost společenských vztahů nemohou právní předpisy (jako „nosiče“ právních norem) postihovat všechny možné situace a variace společenských vztahů. Z toho důvodu jsou právní předpisy ve složitějších případech (obvykle) předmětem právního výkladu, na jehož základě teprve lze určit právní normu (pravidlo), která na danou

⁴ Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

situaci dopadá. O tuto situaci se jednalo i v případě šetřeném veřejným ochráncem práv. Jinými slovy, skutečnost, že nelze v odpovědi citovat text právního předpisu, který by přímo na konkrétní situaci dopadal, neznamená, že neexistuje právní norma, kterou by se uvedený vztah měl řídit. Právní výklad situace a z toho plynoucí závěry Vám veřejný ochránce práv sdělil v dopisech ze dne 8. března 2013 a 11. března 2013. V dopisech KVOP č. j. PDCJ 2278/2014 ze dne 3. září 2014 byly tyto závěry rekapitulovány a dotazy uvedené pod č. 1.1, 1.2 a 1.5 náležitě zodpovězeny.

Z výše předestřených důvodů Vaši stížnost ze dne 14. října 2014 nepovažují za přípustnou a touto odpovědí ji považují za vyřízenou.

Dopisem ze dne 21. října 2014 jste **oznámil neplatnost rozhodnutí vedoucího KVOP o stížnosti** (č. j. PDCJ 2695/2014 ze dne 8. října 2014), **žádáte, abych ve věci vydala nové rozhodnutí, a požadujete písemnou omluvu od vedoucího KVOP.** Na tento přípis lze nahlížet ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 správního řádu jako na podnět k prohlášení nicotnosti z důvodů uvedených v ustanovení § 77 odst. 1 správního řádu.

S otázkou instančního postupu při vyřizování žádosti o informace týkající se příslušnosti k rozhodnutí o podané stížnosti dle ustanovení § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím se vypořádal již odvolací správní orgán v rozhodnutí o stížnosti.

Se závěry nadřízeného správního orgánu rozhodujícího o Vaší stížnosti dle ustanovení § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 22. září 2014 souhlasím. Uvedený závěr jednoznačně potvrdil i Nejvyšší správní soud ve Vámi zmíněném rozsudku č. j. 2 As 58/2007 – 52 ze dne 19. února 2008, v němž tento soud aproboval, že *„o žádostech o poskytnutí informace rozhoduje kancelář a o odvoláních či stížnostech její vedoucí“*, zde JUDr. Pavel Pořízek, Ph.D. **Proto jsem neshledala důvod k zahájení řízení o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stížnosti.**

S pozdravem

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)

Vážený pan

Rc S
[
!
L

Kancelář veřejného ochránce práv
Údolní 39, 602 00 Brno
tel.: 542 542 777, fax: 542 542 112
e-mail.: podatelna@ochrance.cz, www.ochrance.cz